

Forslaget indebærer, at muligheden for at idømme fængselsstraf i tilfælde af udeblivelse udvides til 3 måneders fængsel mod hidtil 30 dages fængsel. Formålet hermed er at udvide anvendelsesområdet for § 847, stk. 3, nr. 4, og derved skabe mulighed for en øget anvendelse af udeblivelsesdomme. Fremover vil det derfor være muligt at idømme en udebleven tiltalt indtil 3 måneders ubetinget fængsel, herunder betingede straffe med eller uden vilkår.

Forslaget indebærer endvidere, at det ikke længere vil være afgørende, om der under sagen alene »er spørgsmål om« idømmelse af en straf af en vis længde. Efter forslaget er det derimod et krav, at den tiltalte »ikke idømmes« mere end 3 måneders fængsel. Baggrunden herfor er, at det i visse tilfælde kan være vanskeligt på forhånd at vurdere, hvilken straf den tiltalte, hvis han findes skyldig i den rejste tiltale, skal idømmes. Hertil kommer, at det kan være uhensigtsmæssigt på forhånd at tage stilling til strafkravet, for derved at gøre det muligt at gennemføre domsforhandlingen, selv om den tiltalte ikke er mødt op. Efter forslaget vil det være muligt at fremme en domsforhandling til dom i tiltaltes fravær, selv om det må anses for forbundet med en vis tvivl at vurdere, hvilken straf den tiltalte risikerer, så længe den tiltalte ikke idømmes en højere straf end den fastsatte grænse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Efter § 847, stk. 3, kan en domsforhandling fremmes til dom i tiltaltes fravær, »hvis retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig«. Det forudsættes i den forbindelse, at § 847, stk. 3, nr. 4, i fremtiden ikke kun anvendes i forbindelse med mindre, ukomplicerede og mere takstmæssige lovovertrædelser. § 847, stk. 3, nr. 4, bør f.eks. kunne anvendes, selv om det ikke kan udelukkes, at tiltaltes forklaring kunne have betydning for vurderingen af skyldsspørgsmålet eller strafudmålingen. Dette skal ses i sammenhæng med, at tiltalte efter forslaget har ubetinget krav på genoptagelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

*Til nr. 11 (retsplejelovens § 877, stk. 2, nr. 6)*

Det følger af den generelle regel om dokumentation i retsplejelovens § 877, at forklaringer afgivet til politirapport kun kan oplæses i retten som bevis, når retten undtagelsesvis tillader det efter bestemmelsen i § 877, stk. 3.

Efter forslaget udvides § 877, stk. 2, med et nyt nr. 6, der giver forsvaren mulighed for at dokumentere tiltaltes forklaring til politirapport, hvis sagen i med-

før af den foreslåede bestemmelse i § 847, stk. 3, nr. 4, fremmes i tiltaltes fravær.

Forslaget indebærer derimod ikke nogen ændring af adgangen for anklagemyndigheden til at dokumentere tiltaltes forklaringer afgivet til politirapport. Anklagemyndighedens adgang til at dokumentere sådanne forklaringer skal således fortsat afgøres efter retsplejelovens § 877, stk. 3.

Der henvises til pkt. 3.3.3. i de almindelige bemærkninger.

*Til nr. 12 (retsplejelovens § 962, stk. 2)*

Efter § 962, stk. 2, er det bl.a. en betingelse for tiltaltes anke af en byretsdom, at den tiltalte har givet møde i sagen. En tiltalt, der dømmes som udebleven i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, kan kun anke dommen med Procesbevillingsnævnets tilladelse. Herudover kan tiltalte søge om genoptagelse i medfør af § 987.

§ 962, stk. 2, foreslås ændret således, at tiltalte kan anke udeblivelsesdomme afsagt efter retsplejelovens § 847, stk. 3, nr. 4, hvis anken ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, og betingelserne i § 962, stk. 2, 2. pkt. i øvrigt er opfyldt. Efter retsplejelovens § 962, stk. 2, 2. pkt., kan tiltalte kun anke, hvis der er idømt mere end 20 dagbøder eller en bøde på over 3.000 kr. eller konfiskation af genstande af tilsvarende værdi eller andre offentligretlige følger.

Forslaget skal ses i sammenhæng med ændringen af retsplejelovens § 987, hvorefter en person, der dømmes som udebleven i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, vil få en ubetinget adgang til at kræve genoptagelse.

Forslaget tager sigte på de situationer, hvor den dømte ikke har indsigelser imod selve domfældelsen, men alene ønsker at anfægte strafudmålingen. Hvis tiltalte derimod ønsker en fornyet bedømmelse af beviserne for tiltaltes skyld, må den tiltalte kræve genoptagelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

*Til nr. 13 (retsplejelovens § 987, stk. 2)*

En person, der dømmes som udebleven i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, kan anmode om genoptagelse af sagen i medfør af § 987. Efter stk. 1, 1. pkt., i denne bestemmelse kan genoptagelse ske, når den tiltalte godtgør, at den pågældende har haft lovligt forfald og ved denne utilregnelige omstændigheder har været forhindret fra i tide at anmelde dette, eller at stævningen ikke rettidigt er kommet til den pågældendes kundskab.

Efter den foreslåede bestemmelse vil en tiltalt, der dømmes som udebleven i medfør af § 847, stk. 3, nr.